

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 27CoE/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202205
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8515202205.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti povinnému M. P., N. U. Č.. XX, o vymoženie sumy 951,01 EUR s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4Er/270/2015 - 39 zo dňa 26. februára 2016 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že exekučné konanie zastavuje.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. F. G., Exekútorový úrad N. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 24453/15. Rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 04075/11 zo dňa 02.06.2011, pričom právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2010. Exekučný súd konštatoval, že pod sp. zn. 6Er/351/2012 sa už na exekučnom súde viedlo konanie v totožnej veci, na základe rovnakého exekučného titulu a medzi tými istými účastníkmi konania, ktoré skončilo právoplatným rozhodnutím o zastavení konania v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. S odkazom na § 44 ods. 2, § 243f ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, po preskúmaní predloženého exekučného titulu postupom v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dospel exekučný súd k záveru, že medzi zmluvnými stranami ide bezpochyby o vzťah spotrebiteľský, založený Zmluvou o úvere uzavretou v rámci obchodných aktivít oprávneného s fyzickou osobou, nepodnikateľom v pozícii spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva v podobe formulárovej zmluvy nebola individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah tejto zmluvy. Povinný mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam upraveným v zmluve o úvere resp. rozhodcovskej zmluve uzavretej zároveň so zmluvou o úvere. Rozhodcovská zmluva vzhľadom na jej obsah núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Je preto posúdená ako neprijateľná podmienka a v zmysle príslušných ustanovení OZ je neplatná. Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy má za následok, že konajúci rozhodcovský súd nemal danú právomoc vec prejednať, čo je jednou z podmienok právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Exekučný súd prekročil preskúmvaciu právomoc

danú mu Exekučným poriadkom, keďže pri preskúvaní exekučného titulu po materiálnej stránke súd nie je oprávnený skúmať samotné rozhodcovské konanie resp. rozhodcovský rozsudok, ale iba povahu plnenia, na ktoré tento rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul zaväzuje. Exekučný súd týmto postupom nahrádza konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov podľa § 40 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní, čo je v rozpore s obsahom a účelom tohto zákona. Súd takto nesprávne aplikoval ustanovenie § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní, čím porušil právo oprávneného na prejednanie veci pred príslušným súdom. Uviedol, že oprávnený s povinným uzatvorili rozhodcovskú zmluvu formou samostatného právneho úkonu a na samostatnej listine, čo konajúci súd neskúmal, čím konanie zaťažil vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Vo vzťahu k námietke o znemožnení voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom, oprávnený poukázal na znenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ a na skutočnosť, že cieľom tejto právnej úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci teda exekučný súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

3. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní oprávneného v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 9a Exekučného poriadku, účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 386 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP).

4. Žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad v Bratislave bola podaná na základe exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 04075/11 zo dňa 02.06.2011.

5. Z obsahu spisu exekučného súdu a pripojených rozhodnutí z konania vedeného pod sp. zn. 6Er/351/2012 odvolací súd zistil, že na podklade totožného exekučného titulu, s totožným nárokom oprávneného, sa ten už prvšie domáhal vydania poverenia a vykonania exekúcie voči totožnému povinnému. V konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/351/2012 bola uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6Er/351/2012 - 22 zo dňa 14.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoE/30/2014 zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 11.06.2014 zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a následne uznesením č.k. 6Er/351/2012 - 45 zo dňa 18.07.2014, právoplatným dňa 08.08.2014 bolo exekučné konanie zastavené.

6. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 161 ods. 3 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol príslušný súd. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania a posúdenie existencie uvedenej prekážky má zásadný význam pre ďalší priebeh konania. Ak súd zistí, že takáto neodstrániteľná prekážka v konaní existuje, je nevyhnutné konanie zastaviť. Je nepochybné, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami civilného konania. Na to nadväzujú aj dôsledky konštatovania nedostatku podmienok konania. Ak ide o neodstrániteľnú podmienku exekučného

konania, platí obdobný režim, t.j. exekučný súd je povinný exekučné konanie, v ktorom nie sú splnené podmienky konania zastaviť, a to s odkazom na § 161 CSP v spojení s 9a ods. 1 Exekučného poriadku.

12. K porušeniu procesnej podmienky prekážky res iudicatae dochádza vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky, a to opätovné konanie, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, medzi tými istými účastníkmi o tej istej veci. Vecou samou sa v súdom konaní rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o nariadenie núteného výkonu rozhodnutia, exekučného titulu, v takom prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím exekučného súdu vo veci samej.

13. Odvolací súd preto konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v tomto exekučnom konaní exekučný súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatneným návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č.k. 6Er/351/2012 - 45 zo dňa 18.07.2014, právoplatným dňa 08.08.2014, ktorým bolo zastavené exekučné konanie v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Tomuto rozhodnutiu predchádzalo uznesenie exekučného súdu v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia zdôvodnená konštatovaním neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, čo má za následok absenciu právomoci rozhodcovského súdu konať vo veci a nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku predloženého ako exekučný titul.

14. Uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti predloženého exekučného titulu zostali nezmenené. Rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nejakou konvalidovaný, či reparovaný. Ide tak o meritórne rozhodnutie, ktoré v tomto konaní založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Preto v tomto exekučnom konaní nie je možné pokračovať. Exekučný súd preto nemal predložený exekučný titul posudzovať vecne a skúmať jeho zákonnosť, keďže vo veci neboli splnené procesné podmienky konania, t.j. existovala neodstrániteľná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Zistenie existencie neodstrániteľnej prekážky konania musí v každom štádiu konania viesť k zastaveniu konania.

15. Odvolací súd preto postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie a exekučné konanie zastavil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Odvolací súd zastavil konanie z dôvodu, že vo veci neboli splnené procesné podmienky konania, ktoré zavinil oprávnený opakovaným podaním nespôsobilého exekučného titulu, o ktorom už raz exekučný súd právoplatne rozhodol. Keďže ostatným účastníkom trov konania nevznikli, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).